

Bruxelles, 5. kolovoza 2015.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2015/0042 (NLE)

6720/15
ADD 1 REV 2 (hr)

SPORT 6
MI 131
COMPET 100
JUR 151
DROIPEN 22
ENFOPOL 54
COPEN 70
PESC 222

PRIJEDLOG

Br. dok. Kom.:	COM(2015) 84 final/2 - ANNEX 1
Predmet:	PRILOG Prijedlogu odluke Vijeća o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o manipulaciji sportskim natjecanjima s obzirom na pitanja koja nisu povezana s materijalnim kaznenim pravom i pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima

Za delegacije se u privitku nalazi **nova verzija** dokumenta COM(2015) 84 final ANNEX 1.

Priloženo: COM(2015) 84 final/2 - ANNEX 1

Bruxelles, 31.7.2015.
COM(2015) 84 final/2

ANNEX 1

CORRIGENDUM

This document corrects document COM(2015)84 final of 02.03.2015.

Concerns the HR language version.

Term "namještanje" ("fixing") changed to "manipulacija" throughout the text.

The text shall read as follows:

PRILOG

Prijedlogu odluke Vijeća

o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o manipulaciji sportskim natjecanjima s obzirom na pitanja koja nisu povezana s materijalnim kaznenim pravom i pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima

PRILOG

Prijedlogu odluke Vijeća

o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o manipulaciji sportskim natjecanjima s obzirom na pitanja koja nisu povezana s materijalnim kaznenim pravom i pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Seriya ugovora Vijeća Europe – br. 215

Konvencija Vijeća Europe
o manipulaciji
sportskim natjecanjima

Maggingen/Macolin, 18.IX.2014.

Preambula

Države članice Vijeća Europe i ostale potpisnice ove Konvencije,

uzimajući u obzir da je cilj Vijeća Europe ostvariti veće jedinstvo među članicama;

uzimajući u obzir Akcijski plan s Trećeg sastanka na vrhu šefova država i vlada Vijeća Europe (Varšava, 16. – 17. svibnja 2005.), u kojem se predlaže nastavak aktivnosti Vijeća Europe koje služe kao smjernice u području sporta;

uzimajući u obzir da je potrebno dalje razvijati zajednički europski i globalni okvir za razvoj sporta, temeljen na načelima pluralističke demokracije, vladavine prava, ljudskih prava i sportske etike;

svjesne da svaka zemlja i svaka vrsta sporta mogu biti pogođene manipulacijom sportskim natjecanjima i naglašavajući da ta pojava, kao globalna prijetnja integritetu sporta, zahtijeva globalni odgovor koji moraju podržati i države koje nisu članice Vijeća Europe;

izražavajući zabrinutost zbog prisutnosti kriminalnih aktivnosti, a posebno organiziranog kriminala u manipulaciji sportskim natjecanjima i zbog njegove transnacionalne prirode;

pozivajući se na (Europsku) Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (1950., ETS br. 5) i njezine protokole, Europsku konvenciju o nasilju i nedoličnom ponašanju gledatelja na športskim priredbama, posebice na nogometnim utakmicama (1985., ETS br. 120), Konvenciju protiv dopinga u sportu (1989., ETS br. 135), Kaznenopravnu konvenciju o korupciji (1999., ETS br. 173) i Konvenciju Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma (2005., CETS br. 198);

pozivajući se na Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnoga organiziranog kriminaliteta (2000.) i njezine protokole;

pozivajući se i na Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv korupcije (2003.);

podsjecajući na to da je važno da se kaznena djela u njihovoj nadležnosti istraže učinkovito i bez odlaganja;

podsjecajući na ključnu ulogu koju Međunarodna organizacija kriminalističke policije (Interpol) ima u olakšavanju učinkovite suradnje među tijelima za provedbu zakona i pravosudne suradnje;

naglašavajući da su sportske organizacije odgovorne za otkrivanje i kažnjavanje manipulacija sportskim natjecanjima koje su počinile osobe pod njihovom nadležnošću;

uzimajući u obzir već postignute rezultate u borbi protiv manipulacije sportskim natjecanjima;

uvjereni da djelotvorna borba manipulacije sportskim natjecanjima zahtijeva povećanu, brzu i održivu nacionalnu i međunarodnu suradnju koja pravilno funkcionira;

uzimajući u obzir preporuke Odbora ministara državama članicama Rec(92)13rev o revidiranoj Europskoj

povelji o sportu; CM/Rec(2010)9 o izmijenjenom Kodeksu sportske etike; Rec(2005)8 o načelima dobrog upravljanja u sportu i CM/Rec(2011)10 o promicanju integriteta sporta u cilju borbe protiv namještanja rezultata, posebno lažiranja utakmica;

s obzirom na rezultate i zaključke sljedećih konferencija:

- 11. ministarske konferencije Vijeća Europe na kojoj su sudjelovali ministri nadležni za sport, održane u Ateni 11. i 12. prosinca 2008.;
- 18. neformalne ministarske konferencije Vijeća Europe na kojoj su sudjelovali ministri nadležni za sport (Baku, 22. rujna 2010.) o promicanju integriteta sporta u cilju borbe protiv namještanja rezultata (lažiranja utakmica);
- 12. ministarske konferencije Vijeća Europe na kojoj su sudjelovali ministri nadležni za sport (Beograd, 15. ožujka 2012.), posebno u pogledu izrade novog međunarodnog pravnog instrumenta protiv manipulacije rezultatima sportskih natjecanja;
- UNESCO-ove 5. međunarodne konferencije ministara i viših dužnosnika nadležnih za tjelesni odgoj i sport (MINEPS V.);

uvjereni da su dijalog i suradnja među javnim tijelima, sportskim organizacijama, organizatorima sportskih natjecanja i priređivačima sportskog klađenja na nacionalnoj i međunarodnoj razini temeljeni na međusobnom poštovanju i povjerenju neophodni za pronalaženje učinkovitih zajedničkih odgovora na izazove nastale zbog problema manipulacije sportskim natjecanjima;

priznajući da je sport, utemeljen na poštenom i ravnopravnom natjecanju, nepredvidljiv po prirodi te je potrebno energično i učinkovito suprotstavljanje neetičkim praksama i neetičkom ponašanju u sportu;

naglašavajući svoje uvjerenje da je dosljedna primjena načela dobrog upravljanja i etike u sportu važan čimbenik u nastojanju da se iskorijene korupcija, manipulacija sportskim natjecanjima i drugi oblici zlouporabe u sportu;

priznajući da su, u skladu s načelom neovisnosti sporta, sportske organizacije odgovorne za sport i imaju samoregulatorne i stegovne odgovornosti u borbi protiv manipulacije sportskim natjecanjima, ali da tijela javne vlasti štite integritet sporta kad je to potrebno;

priznajući da se zbog razvoja aktivnosti sportskog klađenja, posebno nezakonitog sportskog klađenja, povećavaju rizici takvih manipulacija;

uzimajući u obzir da manipulacija sportskim natjecanjima može, ali i ne mora biti povezana sa sportskim klađenjem, te može biti povezana, ali i nepovezana, s kaznenim djelima, i da ju je potrebno riješiti u svim slučajevima;

uzimajući u obzir diskrecijsko pravo država, u okviru mjerodavnog prava, pri odlučivanju o politici u pogledu sportskog klađenja,

sporazumjele su se o sljedećem:

Poglavlje I. – Svrha, vodeća načela, definicije

Članak 1. – Svrha i glavni ciljevi

1. Svrha je ove Konvencije suzbijanje manipulacije sportskim natjecanjima radi zaštite integriteta sporta i sportske etike u skladu s načelom neovisnosti sporta.
2. U tu svrhu, glavni su ciljevi ove Konvencije:
 - (a) sprječavanje, otkrivanje i kažnjavanje nacionalnih ili transnacionalnih manipulacija nacionalnim i međunarodnim sportskim natjecanjima;
 - (b) promicanje nacionalne i međunarodne suradnje među tijelima javne vlasti, kao i s organizacijama uključenima u sport i sportsko klađenje, u borbi protiv manipulacije sportskim natjecanjima.

Članak 2. – Opća načela

1. U borbi protiv manipulacije sportskim natjecanjima mora se osigurati poštovanje, među ostalim, sljedećih načela:
 - (a) ljudskih prava;
 - (b) zakonitosti;
 - (c) proporcionalnosti;
 - (d) zaštite privatnosti i osobnih podataka.

Članak 3. – Definicije

Za potrebe ove Konvencije:

1. „Sportsko natjecanje” znači svaki sportski događaj organiziran u skladu s pravilima koje je odredila sportska organizacija s popisa Odbora za praćenje Konvencije u skladu s člankom 31. stavkom 2., i koju je priznala međunarodna sportska organizacija ili, prema potrebi, druge nadležne sportske organizacije.
2. „Sportska organizacija” znači svaka organizacija koja uređuje sport ili određenu sportsku disciplinu, a koja se nalazi na popisu koji je donio Odbor za praćenje Konvencije u skladu s člankom 31. stavkom 2., kao i njezine pridružene nacionalne i kontinentalne organizacije, ako je potrebno.
3. „Organizator natjecanja” znači svaka sportska organizacija ili bilo koja druga osoba, bez obzira na njihov pravni oblik, koja organizira sportska natjecanja.
4. „Manipulacija sportskim natjecanjima” znači namjeran dogovor, čin ili propust s ciljem nepropisne izmjene rezultata ili tijeka sportskog natjecanja kako bi se djelomično ili u cijelosti dokinula nepredvidljiva priroda navedenog sportskog natjecanja s ciljem dobivanja neprimjerene prednosti za sebe ili za druge.
5. „Sportsko klađenje” znači svako klađenje s ulogom s novčanom vrijednošću u očekivanju nagrade s novčanom vrijednošću koje je predmet budućeg i neizvjesnog događaja povezanog sa sportskim natjecanjem. Posebno:
 - (a) „nezakonito sportsko klađenje” znači svaka vrsta aktivnosti sportskog klađenja koja nije dopuštena i svaki priređivač aktivnosti sportskog klađenja koji se njome ne smije baviti u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom u nadležnosti države u kojoj se nalazi potrošač;
 - (b) „neregularno sportsko klađenje” znači svaka aktivnost sportskog klađenja koja nije u skladu s uobičajenim ili očekivanim pojavama na predmetnom tržištu, ili je povezana s klađenjem na sportsko natjecanje čiji tijek ima neuobičajene karakteristike;
 - (c) „sumnjivo sportsko klađenje” znači svaka aktivnost sportskog klađenja koja, prema pouzdanim i dosljednim dokazima, izgleda povezana s manipulacijom sportskim natjecanjem za koje se klađenje nudi.
6. „Dionik u natjecanju” znači svaka fizička ili pravna osoba koja pripada jednoj od sljedećih kategorija:
 - (a) „sportaš” znači svaka osoba ili skupina osoba koje sudjeluju u sportskim natjecanjima;
 - (b) „pomoćno sportsko osoblje” znači svaki instruktor, trener, menadžer, agent, osoblje tima, dužnosnik tima, medicinsko ili pomoćno medicinsko osoblje koje sa sportašima koji sudjeluju u sportskim natjecanjima ili se pripremaju za sportska natjecanja radi ili ih liječi te sve druge osobe koje rade sa

- sportašima;
- (c) „dužnosnik” znači svaka osoba koja je vlasnik, imatelj udjela, rukovoditelj ili član osoblja subjekata koji organiziraju i promiču sportska natjecanja, kao i suci, članovi žirija i sve druge akreditirane osobe. Izrazom su obuhvaćeni i rukovoditelji i osoblje međunarodnih sportskih organizacija ili, prema potrebi, drugih nadležnih sportskih organizacija koje priznaju predmetno natjecanje.
7. „Interne informacije” znači informacije koje se odnose na bilo koje natjecanje a koje osoba ima na temelju svojeg položaja u odnosu na sport ili natjecanje, isključujući sve već objavljene ili općepoznate informacije, lako dostupne zainteresiranim osobama iz javnosti ili iznesene u skladu s pravilima i propisima kojima se uređuje predmetno natjecanje.

Poglavlje II. – Prevencija, suradnja i druge mjere

Članak 4. – Tuzemno usklađivanje

1. Svaka stranka koordinira politike i djelovanja svih javnih tijela uključenih u borbu protiv manipulacije sportskim natjecanjima.
2. Svaka stranka, unutar svoje nadležnosti, potiče sportske organizacije, organizatore sportskih natjecanja i priređivače sportskog kladenja da surađuju u borbi protiv manipulacije sportskim natjecanjima i, kada je to prikladno, povjerava im provedbu odgovarajućih odredbi ove Konvencije.

Članak 5. – Procjena i kontrola rizika

1. Svaka stranka – prema potrebi u suradnji sa sportskim organizacijama, priređivačima sportskog kladenja, organizatorima natjecanja i drugim relevantnim organizacijama – uočava, analizira i procjenjuje rizike povezane s manipulacijom sportskim natjecanjima.
2. Svaka se stranka obvezuje poticati sportske organizacije, priređivače sportskog kladenja, organizatore natjecanja i sve druge relevantne organizacije da uspostave procedure i pravila radi borbe protiv manipulacije sportskim natjecanjima i donosi, prema potrebi, zakonodavne ili druge mjere koje su u tu svrhu potrebne.

Članak 6. – Obrazovanje i podizanje svijesti

1. Svaka se stranka obvezuje poticati podizanje svijesti, obrazovanje, obuku i istraživanja u cilju učinkovitije borbe protiv manipulacije sportskim natjecanjima.

Članak 7. – Sportske organizacije i organizatori natjecanja

1. Svaka se stranka obvezuje poticati sportske organizacije i organizatore natjecanja da donose i primjenjuju pravila usmjerena na borbu protiv manipulacije sportskim natjecanjima kao i načela dobrog upravljanja, povezana, među ostalim, sa:
 - (a) sprječavanjem sukoba interesa, uključujući:
 - zabranu kladenja na sportska natjecanja dionicima u natjecanju koji su uključeni u to natjecanje;
 - zabranu zlouporabe ili širenja internih informacija;
 - (b) za sportske organizacije i njihove pridružene članove, pridržavanjem svih ugovornih i drugih obveza koje se na njih odnose;
 - (c) obvezom da dionici u natjecanju bez odlaganja izvijeste o svakoj sumnjivoj aktivnosti, incidentu, poticanju ili pristupu koji se može smatrati kršenjem pravila protiv manipulacije sportskim natjecanjima;
2. Svaka se stranka obvezuje poticati sportske organizacije da donose i primjenjuju odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo:
 - (a) poboljšano i učinkovito nadziranje tijeka sportskih natjecanja za koja postoji opasnost od manipulacije;
 - (b) rješenja za neodgodivu dojavu odgovarajućim javnim tijelima ili nacionalnoj platformi o slučajevima sumnjive aktivnosti povezane s manipulacijom sportskim natjecanjima;
 - (c) učinkovite mehanizme za olakšavanje iznošenja svih informacija o potencijalnim ili već postojećim slučajevima manipulacije sportskim natjecanjima, uključujući odgovarajuću zaštitu zviždača;
 - (d) svijest dionikâ u natjecanju, uključujući i mlade sportaše, o opasnosti od manipulacije sportskim natjecanjima i o naporima da se ta manipulacija suzbije, što uključuje obrazovanje, obuku i širenje

- informacija;
- (e) što kasnije imenovanje mjerodavnih dužnosnikâ u sportskim natjecanjima, posebno sudaca i ocjenjivača.
3. Svaka se stranka obvezuje poticati sportske organizacije u svojoj nadležnosti, a preko njih i međunarodne sportske organizacije, da primjenjuju konkretne, učinkovite, razmjerne i odvraćajuće disciplinske sankcije i mjere u slučaju kršenja njihovih internih pravila za sprječavanje manipulacije sportskim natjecanjima, posebice onih navedenih u stavku 1. ovog članka, te se obvezuje osigurati međusobno priznavanje i primjenu sankcija koje su nametnule druge sportske organizacije, pogotovo u drugim državama.
4. Disciplinska odgovornost koju utvrđuju sportske organizacije ne isključuje kaznenu, građanskopravnu ili upravnu odgovornost.

Članak 8. – Mjere koje se odnose na financiranje sportskih organizacija

1. Svaka se stranka obvezuje donijeti zakonodavne ili druge mjere koje su potrebne za osiguravanje primjerene transparentnosti u pogledu financiranja sportskih organizacija koje stranka financijski podupire.
2. Svaka stranka razmatra mogućnost pomaganja sportskim organizacijama u suzbijanju manipulacije sportskim natjecanjima, uključujući financiranjem odgovarajućih mehanizama.
3. Svaka stranka po potrebi razmatra uskraćivanje financijske potpore ili poziva sportske organizacije da za vrijeme trajanja snkcije uskrate financijsku potporu dionicima u natjecanju koji su sankcionirani za manipulaciju sportskim natjecanjima.
4. Prema potrebi, svaka stranka poduzima korake radi uskraćivanja dijela ili ukupne financijske ili druge potpore povezane sa sportom svim sportskim organizacijama koje stvarno ne primjenjuju pravila za suzbijanje manipulacije sportskim natjecanjima.

Članak 9. – Mjere koje se odnose na regulatorno tijelo za kladenje ili drugo odgovorno tijelo ili tijela

1. Svaka stranka određuje jedno ili više odgovornih tijela koja su unutar pravnog poretka te stranke zadužena za provedbu regulative o sportskom kladenju i primjenu odgovarajućih mjera za borbu protiv manipulacije sportskim natjecanjima povezanih sa sportskim kladenjem uključujući, prema potrebi:
- (a) pravovremenu razmjenu informacija s drugim nadležnim tijelima ili nacionalnom platformom kada se te informacije odnose na nezakonito, neregularno ili sumnjivo sportsko kladenje, kao i kršenje pravila koja su navedena u ovoj Konvenciji ili uspostavljena u skladu s njom;
- (b) ograničenja ponude sportskog kladenja, nakon savjetovanja s nacionalnim sportskim organizacijama i priređivačima sportskog kladenja, posebno isključivanjem sportskih natjecanja:
- koja su predviđena za osobe mlađe od 18 godina; ili
 - kada su organizacijski uvjeti i/ili ulozi u sportskom smislu neprimjereni;
- (c) pružanje informacija o vrstama i predmetima kladenja organizatorima natjecanja unaprijed, kako bi im se pomoglo u njihovim naporima da uoče i kontroliraju opasnost manipulacije sportskim natjecanjima koja organiziraju;
- (d) u sportskom kladenju, sustavno korištenje sredstava plaćanja za koja je moguće, iznad određenog praga koji odredi svaka stranka, utvrditi sljedivost, posebno tko su pošiljatelji, primatelji i koliki su iznosi;
- (e) u suradnji sa sportskim organizacijama i među njima te, kada je to prikladno, s priređivačima sportskog kladenja, uspostavljanje mehanizama za sprječavanje dionika u natjecanju da se klade na sportska natjecanja u kojima se krše bitna sportska pravila ili važeće zakonodavstvo;
- (f) zabranu kladenja, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, na natjecanja za koja je objavljeno odgovarajuće upozorenje.
2. Svaka stranka dostavlja glavnom tajniku Vijeća Europe imena i adrese tijela određenih u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

Članak 10. – Priređivači sportskog kladenja

1. Svaka stranka donosi zakonodavne ili druge mjere koje su potrebne radi sprječavanja sukoba interesa i zlouporabe internih informacija od strane fizičkih ili pravnih osoba koje su uključene u pružanje usluga sportskog kladenja, posebno donošenjem ograničenja za:
- (a) fizičke ili pravne osobe koje sudjeluju u pružanju usluga sportskog kladenja koje se klade na svoje

- vlastite usluge;
- (b) zlouporabu položaja sponzora ili vlasnika udjela u sportskoj organizaciji kada dotični omogućuje manipulaciju sportskim natjecanjima ili zloupotrebljava interne informacije;
 - (c) dionike u natjecanju koji su uključeni u sastavljanje koeficijenata za klađenje na natjecanje u koje su uključeni;
 - (d) sve priređivače sportskog klađenja koji kontroliraju organizatora natjecanja ili dionika u natjecanju, kao i sve priređivače sportskog klađenja koji su pod kontrolom organizatora natjecanja ili dionika u natjecanju, koji nude klađenje na natjecanje u koje je uključen organizator natjecanja ili dionik u natjecanju.
2. Svaka stranka potiče priređivače sportskog klađenja koji su u njezinoj nadležnosti, kao i preko njih međunarodne organizacije priređivača sportskog klađenja, da obrazovanjem, obukom i širenjem informacija među svojim vlasnicima i zaposlenicima podižu svijest o posljedicama manipulacije sportskim natjecanjima i borbi protiv manipulacije sportskim natjecanjima.
 3. Svaka stranka donosi zakonodavne ili druge mjere koje su potrebne kako bi obvezala priređivače sportskog klađenja da bez odgode prijave neregularno ili sumnjivo klađenje regulatornom tijelu za klađenje, drugom odgovornom tijelu ili tijelima ili nacionalnoj platformi.

Članak 11. – Borba protiv nezakonitog sportskog klađenja

1. U cilju borbe protiv manipulacije sportskim natjecanjima, svaka stranka razmatra najprikladnija sredstva za borbu protiv priređivača nezakonitog sportskog klađenja i razmatra uvođenje mjera, u skladu s mjerodavnim pravom u odgovarajućem području, poput:
 - (a) zatvaranja ili izravnih i neizravnih ograničenja pristupa udaljenim priređivačima nezakonitog sportskog klađenja te zatvaranja priređivača nezakonitog sportskog klađenja u zemlji u kojoj stranka ima nadležnost;
 - (b) blokiranja financijskih tokova između priređivača nezakonitog sportskog klađenja i potrošača;
 - (c) zabrane oglašavanja za priređivače nezakonitog sportskog klađenja;
 - (d) podizanje svijesti potrošača o rizicima povezanim s nezakonitim sportskim klađenjem.

Poglavlje III. – Razmjena informacija

Članak 12. – Razmjena informacija među nadležnim javnim tijelima, sportskim organizacijama i priređivačima sportskog klađenja

1. Ne dovodeći u pitanje članak 14., svaka se stranka obvezuje da će olakšati, na nacionalnoj i međunarodnoj razini te u skladu s odredbama svojeg nacionalnog zakonodavstva, razmjenu informacija među relevantnim javnim tijelima, sportskim organizacijama, organizatorima sportskih natjecanja, priređivačima sportskog klađenja i nacionalnim platformama. Posebno, svaka stranka se obvezuje da će uspostaviti mehanizme za razmjenu relevantnih informacija kada takve informacije mogu pomoći u procjeni rizika iz članka 5., poglavito pružanje informacija o vrstama i predmetima klađenja organizatorima natjecanja unaprijed, kao i kada te informacije mogu pomoći u pokretanju ili provođenju istraga ili sudskih postupaka koji se odnose na manipulaciju sportskim natjecanjima.
2. Na zahtjev, primatelj tih informacija mora, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i bez odlaganja, obavijestiti organizaciju ili nadležno tijelo od kojih je dobio te informacije o postupcima koje je na temelju njih poduzeo.
3. Svaka stranka se obvezuje da će istražiti mogućnosti za razvoj ili poboljšavanje suradnje i razmjene informacija u kontekstu borbe protiv nezakonitog sportskog klađenja kako je navedeno u članku 11. ove Konvencije.

Članak 13. – Nacionalna platforma

1. Svaka stranka mora imenovati nacionalnu platformu koja će se baviti problemom manipulacije sportskim natjecanjima. Nacionalna platforma mora, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, među ostalim:
 - (a) služiti kao informacijski centar u kojem će se prikupljati i mjerodavnim organizacijama i nadležnim tijelima prenositi informacije koje su bitne za borbu protiv manipulacije sportskim natjecanjima;
 - (b) koordinirati borbu protiv manipulacije sportskim natjecanjima;
 - (c) primati, centralizirati i analizirati informacije o neregularnim ili sumnjivim klađenjima na sportska

- natjecanja na državnom području stranke te, ako je potrebno, izdavati upozorenja;
- (d) javnim tijelima ili sportskim organizacijama i/ili priređivačima sportskog kladenja prosljeđivati informacije o mogućim kršenjima zakona ili sportskih pravila na koje se upućuje u ovoj Konvenciji;
 - (e) surađivati sa svim organizacijama i nadležnim tijelima na nacionalnoj i međunarodnoj razini, uključujući nacionalne platforme drugih država.
2. Svaka stranka dostavlja glavnom tajniku Vijeća Europe ime i adrese nacionalne platforme.

Članak 14. – Zaštita osobnih podataka

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere koje su potrebne kako bi se osiguralo da su sva djelovanja protiv manipulacije sportskim natjecanjima u skladu s važećim nacionalnim i međunarodnim zakonima i normama za zaštitu osobnih podataka, posebno u razmjeni informacija koja je obuhvaćena ovom Konvencijom.
2. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere koje su potrebne kako bi se jamčilo da javna tijela i organizacije koje su obuhvaćene ovom Konvencijom poduzimaju potrebne mjere za osiguravanje da se, kada se osobni podaci prikupljaju, obrađuju i razmjenjuju, neovisno o prirodi tih razmjena, poštuju načela zakonitosti, primjerenosti, relevantnosti, točnosti i sigurnosti podataka i prava osoba čiji se podaci obrađuju.
3. Svaka se stranka obvezuje svojim zakonima propisati da javna tijela i organizacije koje su obuhvaćene ovom Konvencijom moraju osigurati da razmjena podataka za svrhe ove Konvencije ne prelazi neophodni minimum za ispunjavanje navedene svrhe te razmjene.
4. Svaka stranka poziva javna tijela i organizacije iz ove Konvencije da osiguraju tehnička sredstva potrebna za čuvanje sigurnosti razmijenjenih podataka i da jamče njihovu pouzdanost i integritet, kao i dostupnost i integritet sustava za razmjenu podataka i identifikaciju njihovih korisnika.

Poglavlje IV. – Kazneno materijalno pravo i suradnja u pogledu provedbe

Članak 15. – Kaznena djela koja se odnose na manipulaciju sportskim natjecanjima

1. Svaka se stranka obvezuje osigurati da se njezinim nacionalnim zakonima omogućuje kazneni progon manipulacije sportskim natjecanjima kada manipulacija uključuje prisilu, korupciju ili prijevaru, kako su određene u njezinim nacionalnim zakonima.

Članak 16. – Pranje novca stečenog kaznenim djelima koja se odnose na manipulaciju sportskim natjecanjima

1. Svaka se stranka obvezuje donijeti zakonodavne i druge mjere koje su potrebne kako bi se u njezinom nacionalnom zakonodavstvu proglasile kaznenim djelima radnje na koje se upućuje u članku 9., stavcima 1. i 2. Konvencije Vijeća Europe o pranju novca, pronalaženju, pljenidbi i oduzimanju imovinskih koristi ostvarenih kaznenim djelima i o financiranju terorizma (2005., CETS br. 198), u članku 6. stavku 1. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminala (2000.) ili u članku 23. stavku 1. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije (2003.), pod uvjetima koji su u tim Konvencijama navedeni, kada je predmetno kazneno djelo kojim se stječe imovinska korist jedno od onih na koja se upućuje u člancima 15. i 17. ove Konvencije i u svakom slučaju kada je riječ o iznudi, korupciji ili prijevari.
2. Prilikom određivanja koja će se kaznena djela smatrati glavnim kaznenim djelima iz stavka 1., svaka stranka može odlučiti, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, kako će definirati ta kaznena djela i prirodu pojedinih elemenata koji ih čine teškima.
3. Svaka se stranka obvezuje razmotriti uključivanje manipulacije sportskim natjecanjima u svoj okvir mjera za sprječavanje pranja novca, tako što će zahtijevati od priređivača sportskog kladenja da provode mjere temeljite identifikacije stranaka, vođenja evidencije i izvješćivanja.

Članak 17. – Pomaganje i poticanje

1. Svaka se stranka obvezuje donijeti potrebne zakonodavne i druge mjere kako bi namjerno pomaganje i poticanje na bilo koje od kaznenih djela iz članka 15. Konvencije proglasila kaznenim djelima u svojem nacionalnom zakonodavstvu.

Članak 18. — Korporativna odgovornost

1. Svaka se stranka obvezuje donijeti potrebne zakonodavne i druge mjere kako bi osigurala pretpostavke za odgovornost pravnih osoba za kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije koja je u njihovu korist počinila bilo koja fizička osoba, samostalno ili djelujući kao član organa pravne osobe, i koja ima rukovodeći položaj unutar pravne osobe, temeljenu na:
 - (a) ovlasti za zastupanje pravne osobe;
 - (b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe;
 - (c) ovlasti za provedbu kontrole unutar pravne osobe.
2. Ovisno o pravnim načelima stranke, odgovornost pravne osobe može biti kaznena, građanskopravna ili upravna.
3. Osim već spomenutih slučajeva iz stavka 1., svaka stranka mora poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala odgovornost pravne osobe kada je zbog pomanjkanja nadzora ili kontrole za koje je zadužena fizička osoba iz stavka 1. omogućeno da njoj podređena fizička osoba počinu kazneno djelo iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije u korist te pravne osobe.
4. Takva odgovornost ne dovodi u pitanje kaznenu odgovornost fizičkih osoba koje su počinile to kazneno djelo.

Poglavlje V. – Nadležnost, kazneni postupak i provedbene mjere

Članak 19. – Nadležnost

1. Svaka se stranka obvezuje donijeti potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi uspostavila nadležnost za kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije na mjestima gdje je to kazneno djelo počinjeno:
 - (a) na njezinu državnom području; ili
 - (b) na brodu koji plovi pod njezinom zastavom; ili
 - (c) u zrakoplovu registriranom u skladu s njezinim pravom; ili
 - (d) od strane njezinog državljanina ili osobe koja ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području.
2. Svaka država članica Europske unije može, u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe izjaviti da zadržava pravo da ne primijeni, ili da primijeni samo u posebnim slučajevima ili uvjetima, pravila o nadležnosti iz stavka 1. podstavka (d) ovog članka.
3. Svaka se stranka obvezuje donijeti potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi uspostavila nadležnost za kaznena djela koja se navode u člancima od 15. do 17. ove Konvencije u slučajevima kada je pretpostavljeni počinitelj prisutan na njezinu državnom području i ne može biti izručen drugoj stranci na temelju svojeg državljanstva.
4. Kada više od jedne stranke smatra da ima nadležnost za pretpostavljeno kazneno djelo iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, uključene se stranke prema potrebi međusobno savjetuju u cilju određivanja najprikladnije nadležnosti za potrebe kaznenog progona.
5. Ne dovodeći u pitanje opća pravila međunarodnog prava, ovom se Konvencijom ne isključuje ni jedna kaznena, građanskopravna ili upravna nadležnost koju stranka izvršava u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 20. – Mjere za osiguravanje elektroničkih dokaza

1. Svaka se stranka obvezuje, u svrhu istrage kaznenih djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, donijeti zakonodavne ili druge mjere za osiguravanje elektroničkih dokaza, među ostalim ažurnim pohranjivanjem zabilježenih računalnih podataka, ažurnim pohranjivanjem i otkrivanjem podataka o prometu, radnih naloga te pretraživanjem i pljenidbom pohranjenih računalnih podataka, kao i prikupljanjem podataka o prometu u stvarnom vremenu i presretanjem podataka u sadržaju, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 21. – Mjere zaštite

1. Svaka se stranka obvezuje razmotriti donošenje zakonskih mjera potrebnih za osiguravanje djelotvorne zaštite:
 - (a) osoba koje pružaju, u dobroj vjeri i utemeljeno, podatke u vezi s kaznenim djelima iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, ili na drugi način surađuju s istražnim ili pravosudnim tijelima;
 - (b) svjedoka koji daju iskaz u vezi s tim kaznenim djelima;
 - (c) kada je to potrebno, članovima obitelji osoba iz podstavaka (a) i (b).

Poglavlje VI. – Sankcije i mjere

Članak 22. – Kaznenopravne sankcije za fizičke osobe

1. Svaka se stranka obvezuje poduzeti potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi osigurala da su kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, kada su ih počinile fizičke osobe, kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, uključujući novčane kazne, uzimajući u obzir težinu kaznenih djela. Te sankcije uključuju kazne koje za posljedicu imaju lišavanje slobode koje može dovesti do izručenja, kako je određeno nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 23. – Sankcije za pravne osobe

1. Svaka se stranka obvezuje poduzeti potrebne zakonodavne i druge mjere kojima osigurava da pravne osobe koje se smatraju odgovornima u skladu s člankom 18. podliježu učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama, uključujući novčane kazne i druge mjere kao što su:
 - (a) privremena ili trajna zabrana obavljanja gospodarske djelatnosti;
 - (b) stavljanje pod sudski nadzor;
 - (c) sudski nalog za likvidaciju.

Članak 24. – Upravne sankcije

1. Svaka se stranka obvezuje donijeti, kada je to potrebno, u odnosu na djela koja su kažnjiva prema njezinu nacionalnom zakonodavstvu, zakonodavne i druge mjere kakve su potrebne za kažnjavanje kršenja utvrđenih u skladu s ovom Konvencijom, primjenom učinkovitih, razmjernih i odvraćajućih sankcija i mjera u postupcima koje pokreću upravna tijela, kad odluka može dovesti do postupka pred nadležnim sudom.
2. Svaka stranka osigurava primjenu upravnih mjera. Za primjenu može biti zaduženo regulatorno tijelo za klađenje ili drugo odgovorno tijelo ili tijela, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 25. – Pljenidba i oduzimanje

1. Svaka se stranka obvezuje poduzeti potrebne zakonodavne ili druge mjere, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, kako bi se omogućila pljenidba i oduzimanje:
 - (a) predmeta, dokumenata i drugih instrumenata koji se upotrebljavaju, ili su namijenjeni da ih se upotrebljava, za počinjenje kaznenih djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije.
 - (b) prihoda od tih kaznenih djela, ili imovine u vrijednosti tih prihoda.

Poglavlje VII. – Međunarodna suradnja u sudskim i drugim pitanjima

Članak 26. – Mjere u pogledu međunarodne suradnje u kaznenim stvarima

1. Stranke su dužne međusobno surađivati, u skladu s odredbama ove Konvencije i u skladu s odgovarajućim primjenjivim međunarodnim i regionalnim instrumentima i sporazumima donesenima na temelju ujednačenog zakonodavstva ili uzajamnosti te u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvom, u najvećoj mogućoj mjeri za svrhe istraga, kaznenog progona i sudskih postupaka koji se odnose na kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, uključujući pljenidbu i oduzimanje.
2. Stranke su dužne surađivati u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu s odgovarajućim primjenjivim međunarodnim, regionalnim i bilateralnim sporazumima o izručenju i uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima i u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, kad je riječ o kaznenim djelima iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije.
3. U području međunarodne suradnje, u slučajevima kad je dvostruka kažnjivost uvjet, taj se uvjet smatra ispunjenim bez obzira na moguće razlike u kategoriji kaznenog djela ili nazivu kaznenog djela u

zakonodavstvu države koja podnosi zahtjev u odnosu na zakonodavstvo države kojoj se podnosi zahtjev, ako je radnja za koju se traži uzajamna pravna pomoć ili izručenje kazneno djelo u zakonodavstvima objiju stranaka.

4. Ako stranka koja izručenje ili uzajamnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima uvjetuje postojanjem sporazuma zaprimi zahtjev za izručenje ili uzajamnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima od stranke s kojom nema takav sporazum, ona može, postupajući u potpunosti u skladu sa svojim obvezama prema međunarodnom pravu i podložno uvjetima svojeg nacionalnog zakonodavstva, smatrati ovu Konvenciju pravnim temeljem za izručenje ili uzajamnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima ako je riječ o kaznenim djelima iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije.

Članak 27. – Ostale mjere međunarodne suradnje u pogledu prevencije

1. Svaka se stranka obvezuje uložiti napore u uključivanje, prema potrebi, prevencije i borbe protiv manipulacije sportskim natjecanjima u programe pomoći drugim državama.

Članak 28. – Međunarodna suradnja s međunarodnim sportskim organizacijama

1. Svaka se stranka, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, obvezuje surađivati s međunarodnim sportskim organizacijama u borbi protiv manipulacije sportskim natjecanjima.

Poglavlje VIII. – Praćenje provedbe i daljnje mjere

Članak 29. – Pružanje informacija

1. Svaka se stranka obvezuje proslijediti glavnom tajniku Vijeća Europe, na jednom od službenih jezika Vijeća Europe, sve relevantne informacije koje se odnose na zakonodavne i druge mjere koje je ta stranka poduzela u cilju usklađivanja s odredbama ove Konvencije.

Članak 30. – Odbor za praćenje Konvencije

1. Za potrebe ove Konvencije, ovim se osniva Odbor za praćenje Konvencije.
2. U Odboru za praćenje Konvencije svaku stranku može predstavljati jedan ili više delegata, uključujući predstavnike javnih tijela zaduženih za sport, provedbu zakona ili reguliranje kladenja. Svaka stranka ima jedan glas.
3. Parlamentarna skupština Vijeća Europe, kao i drugi relevantni međuvladini odbori Vijeća Europe pojedinačno imenuju predstavnika u Odbor za praćenje Konvencije, u cilju ostvarivanja multisektorskog i multidisciplinarnog pristupa. Odbor za praćenje Konvencije može, prema potrebi, jednoglasnom odlukom pozvati bilo koju državu koja nije stranka Konvencije i bilo koju međunarodnu organizaciju ili tijelo na sastanke Odbora u svojstvu promatrača. Predstavnici imenovani u skladu s ovim stavkom sudjeluju na sastancima Odbora za praćenje Konvencije, ali nemaju pravo glasa.
4. Sastanke Odbora za praćenje Konvencije saziva glavni tajnik Vijeća Europe. Prvi sastanak Odbora mora se održati u najkraćem mogućem roku, a u svakom slučaju u roku od jedne godine od datuma stupanja na snagu ove Konvencije. Nakon toga sastanci se održavaju na zahtjev najmanje jedne trećine stranaka ili na zahtjev glavnog tajnika.

5. Podložno odredbama ove Konvencije, Odbor za praćenje Konvencije sastavlja i konsenzusom donosi vlastiti poslovnik.

6. Glavno tajništvo Vijeća Europe pomaže Odboru za praćenje Konvencije u obavljanju njegovih zadataka.

Članak 31. – Dužnosti Odbora za praćenje Konvencije

1. Odbor za praćenje Konvencije odgovoran je za praćenje provedbe ove Konvencije.
2. Odbor za praćenje Konvencije sastavlja i mijenja popis sportskih organizacija iz članka 3. stavka 2. te osigurava odgovarajuću objavu tog popisa.

3. Odbor za praćenje Konvencije može posebno:
 - (a) davati preporuke strankama u vezi s mjerama koje je potrebno poduzeti za ispunjavanje ciljeva ove Konvencije, posebno s obzirom na međunarodnu suradnju;
 - (b) prema potrebi, davati preporuke strankama, nakon objave dokumentacije s obrazloženjima i nakon prethodnog savjetovanja s predstavnicima sportskih organizacija i priređivačima sportskog klađenja, posebno o:
 - kriterijima koje sportske organizacije i priređivači sportskog klađenja moraju ispunjavati kako bi dobili pristup razmjeni informacija iz članka 12. stavka 1. ove Konvencije;
 - drugim mjerama čiji je cilj poboljšanje operativne suradnje među mjerodavnim javnim tijelima, sportskim organizacijama i priređivačima klađenja, kako je navedeno u ovoj Konvenciji;
 - (c) obavješćivati relevantne međunarodne organizacije i javnost o aktivnostima koje su poduzete u okviru ove Konvencije;
 - (d) savjetovati Odbor ministara kada bilo koja država koja nije država članica Vijeća Europe zatraži poziv Odbora ministara kako bi mogla potpisati Konvenciju u skladu s člankom 32. stavkom 2,
4. Radi obavljanja svojih dužnosti, Odbor za praćenje Konvencije može na vlastiti poticaj organizirati sastanke stručnjaka.
5. Odbor za praćenje Konvencije, uz prethodnu suglasnost zainteresiranih stranaka, organizira posjete strankama.

Poglavlje IV. – Završne odredbe

Članak 32. – Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, ostalim državama potpisnicama Europske kulturne konvencije, Europskoj uniji i državama nečlanicama koje su sudjelovale u njezinoj izradi ili koje imaju status promatrača u Vijeću Europe.
2. Ova je Konvencija također otvorena za potpisivanje svakoj drugoj državi nečlanici Vijeća Europe po primitku poziva Odbora ministara. Odluku o pozivanju države nečlanice da potpiše Konvenciju donose većinom, kako je utvrđena u članku 20. točki d. Statuta Vijeća Europe, i jednoglasno predstavnici država potpisnica koje imaju mjesto u Odboru ministara, nakon savjetovanja s Odborom za praćenje Konvencije, kad bude sastavljen.
3. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.
4. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kada je pet potpisnica, uključujući barem tri države članice Vijeća Europe, izrazilo svoj pristanak da budu obvezane Konvencijom u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.
5. Za svaku državu potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude obvezana Konvencijom ili za Europsku uniju, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kada je izrazila svoj pristanak da bude obvezana Konvencijom u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.
6. Ugovorna stranka koja nije članica Vijeća Europe doprinosi financiranju Odbora za praćenje Konvencije na način koji odluči Odbor ministara nakon savjetovanja s tom strankom.

Članak 33. – Učinci Konvencije i odnos s drugim međunarodnim instrumentima

1. Ovom se Konvencijom ne utječe na prava i obveze stranaka u okviru međunarodnih multilateralnih konvencija o specifičnim temama. Posebno, ovom se Konvencijom ne utječe na prava i obveze koji proizlaze iz drugih prethodno sklopljenih sporazuma za borbu protiv dopinga, koji su u skladu s predmetom i svrhom ove Konvencije.
2. Ovom se Konvencijom dopunjuju posebno, ako je prikladno, multilateralni i bilateralni ugovori između stranaka, uključujući odredbe:
 - (a) Europske konvencije o izručenju (1957., ETS br. 24);
 - (b) Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (1959., ETS br. 30);

- (c) Konvencije o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom (1990., ETS br. 141);
 - (d) Konvencije Vijeća Europe o pranju novca, pronalaženju, pljenidbi i oduzimanju imovinskih koristi ostvarenih kaznenim djelima i o financiranju terorizma (2005., CETS br. 198);
3. Stranke potpisnice Konvencije mogu međusobno sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume o pitanjima iz ove Konvencije u cilju dopunjavanja ili pojačavanja njezinih odredbi te kako bi olakšale primjenu načela koja su u njoj sadržana.
 4. Ako su dvije ili više stranaka već sklopile ugovor o pitanjima koja su obuhvaćena ovom Konvencijom, ili su na drugi način uspostavile odnose u vezi s tim pitanjima, one imaju pravo primjenjivati i taj ugovor ili uređivati te odnose u skladu s njim. Međutim, ako su odnosi koje su stranke uspostavile u pogledu pitanja koja su obuhvaćena ovom Konvencijom drugačiji nego što je u njoj predviđeno, oni ne smiju biti u neskladu s ciljevima i načelima Konvencije.
 5. Ni jedan dio ove Konvencije ne utječe na druga prava, ograničenja, obveze i odgovornosti stranaka.

Članak 34. – Uvjeti i zaštitni mehanizmi

1. Svaka je stranka dužna osigurati da uspostava, provedba i primjena ovlasti i postupaka predviđenih u poglavljima od II. do VII. podliježu uvjetima i zaštitnim mehanizmima predviđenima u njezinu nacionalnom zakonodavstvu kojima se osigurava odgovarajuća zaštita ljudskih prava i sloboda, uključujući prava koja proizlaze u skladu s obvezama koje je preuzela na temelju Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Međunarodnog pakta Ujedinjenih naroda o građanskim i političkim pravima iz 1966. i drugih međunarodnih instrumenata za zaštitu ljudskih prava, te uključujući načelo proporcionalnosti u njezinu nacionalnom zakonodavstvu.
2. Ti uvjeti i zaštitni mehanizmi, prema potrebi s obzirom na prirodu postupka ili predmetne ovlasti, uključuju među ostalim pravosudni ili drugi neovisan nadzor, temelje za primjenu te ograničenja područja primjene i trajanja takvih ovlasti ili postupaka.
3. U mjeri u kojoj je to u skladu s javnim interesom, posebno s poštenim suđenjem, svaka se stranka obvezuje razmotriti utjecaj ovlasti i postupaka iz ovih poglavlja na prava, odgovornosti i legitimne interese trećih strana.

Članak 35. – Teritorijalna primjena

1. Svaka država ili Europska unija može u trenutku potpisivanja ili polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju navesti područje ili područja na koje se primjenjuje ova Konvencija.
2. Svaka stranka može, bilo kada, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koje drugo područje navedeno u izjavi ako je odgovorna za međunarodne odnose tog područja ili je ovlaštena za to područje preuzimati obveze. Na tom području Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kad glavni tajnik zaprimi izjavu.
3. Svaka izjava podnesena u skladu s dva prethodna stavka može se, za svako područje navedeno u takvoj izjavi, povući izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kad glavni tajnik zaprimi izjavu.

Članak 36. – Savezna klauzula

1. Savezna država može zadržati pravo preuzimanja obveza iz poglavlja II., IV., V. i VI. ove Konvencije u skladu sa svojim temeljnim načelima kojima se uređuje odnos njezine središnje vlade i članica federacije ili drugih teritorijalnih jedinica, pod uvjetom da može i dalje surađivati u skladu s poglavljima III. i VII.
2. Prilikom zadržavanja prava iz stavka 1., savezna država ne smije primijeniti njegove odredbe kako bi izbjegla ili značajno umanjila svoje obveze poduzimanja mjera iz poglavlja III. i VII. Sveukupno, ona mora osigurati široke i djelotvorne mogućnosti provedbe tih mjera.
3. S obzirom na odredbe ove Konvencije, čija primjena spada u nadležnost svake članice federacije ili drugih

sličnih teritorijalnih jedinica koje prema ustavu federacije nisu obvezne poduzimati zakonodavne mjere, vlada federacije obvezuje se obavijestiti nadležna tijela tih članica ili sličnih teritorijalnih jedinica o navedenim odredbama zajedno sa svojim pozitivnim mišljenjem i preporučiti im da poduzmu odgovarajuće mjere za njihovu primjenu.

Članak 37. – Rezerve

1. Svaka država ili Europska unija može pisanom izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, izjaviti da se koristi pravima rezerve iz članka 19. stavka 2. i članka 36. stavka 1. Druge rezerve nisu dopuštene.
2. Stranka koja je izrazila rezervu u skladu sa stavkom 1. može je povući, u cijelosti ili djelomično, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Takvo povlačenje stupa na snagu na dan kada glavni tajnik zaprimi takvu izjavu. Ako je u izjavi navedeno da povlačenje rezerve stupa na snagu na datum koji je u toj izjavi naveden, a taj je datum kasniji od datuma kada je glavni tajnik zaprimio izjavu, povlačenje stupa na snagu na kasniji od ta dva datuma.
3. Čim okolnosti to dopuste, stranka koja je izrazila rezervu povlači je u cijelosti ili djelomično.
4. Glavni tajnik Vijeća Europe može povremeno postaviti upit strankama koje su izrazile jednu ili više rezervi kada ih namjeravaju povući.

Članak 38. – Izmjene

1. Izmjene članaka ove Konvencije može predložiti bilo koja stranka, Odbor za praćenje Konvencije ili Odbor ministara Vijeća Europe.
2. Svaki prijedlog za izmjenu dostavlja se glavnom tajniku Vijeća Europe, a on ga prosljeđuje strankama, državama članicama Vijeća Europe, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije ili koje imaju status promatrača u Vijeću Europe, Europskoj uniji, svakoj državi pozvanoj da potpiše ovu Konvenciju i Odboru za praćenje Konvencije najmanje dva mjeseca prije sastanka na kojem će se prijedlog razmatrati. Odbor za praćenje Konvencije dostavlja Odboru ministara svoje mišljenje o predloženim izmjenama.
3. Odbor ministara razmatra predložene izmjene i mišljenja koja je dostavio Odbor za praćenje Konvencije te može donijeti izmjene većinom glasova kako je navedeno u članku 20. točki d. Statuta Vijeća Europe.
4. Tekst svake izmjene koju donese Odbor ministara u skladu sa stavkom 3. ovog članka prosljeđuje se strankama na prihvata.
5. Svaka izmjena usvojena u skladu sa stavkom 3. ovog članka stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana nakon što su sve stranke obavijestile glavnog tajnika o svojem prihvatu te izmjene slijedom svojih internih procedura.
6. Ako je izmjena usvojena u Odboru ministara, ali još nije stupila na snagu u skladu sa stavkom 5., država ili Europska unija ne mogu izraziti svoj pristanak da budu vezane Konvencijom bez istovremenog prihvata izmjene.

Članak 39. – Rješavanje sporova

1. Odbor za praćenje Konvencije, u uskoj suradnji s relevantnim međuvladinim odborima Vijeća Europe obavješuje se o svim poteškoćama koje se odnose na tumačenje i primjenu ove Konvencije.
2. U slučaju spora među strankama u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije, stranke će potražiti rješenje spora putem pregovora, mirenja ili arbitraže, ili na bilo koji drugi miroljubivi način po vlastitom izboru.
3. Odbor ministara Vijeća Europe može uspostaviti postupke za rješavanje sporova i tim se postupcima, uz suglasnost stranaka, one mogu koristiti za rješavanje sporova.

Članak 40. – Istupanje

1. Svaka stranka može u svakom trenutku istupiti iz ove Konvencije izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
2. Takvo istupanje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kad je glavni tajnik zaprimio navedenu izjavu.

Članak 41. – Obavješćivanje

1. Glavni tajnik Vijeća Europe obavješćuje stranke, države članice vijeća Europe, druge države članice Europske kulturne konvencije, države nečlanice koje su sudjelovale u izradi ove konvencije ili imaju status promatrača u Vijeću Europe, Europsku uniju i sve države koje su bile pozvane da potpišu ovu Konvenciju u skladu s odredbama članka 32., o:
 - (a) svakom potpisivanju;
 - (b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju;
 - (c) datumima stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s člankom 32.;
 - (d) svim rezervama i svim povlačenjima izraženima u skladu s člankom 37.;
 - (e) svim očitovanjima poslanima u skladu s člankom 9. i člankom 13.
 - (f) svakom drugom zakonu, obavijesti ili priopćenju koji se odnose na ovu Konvenciju.

U potvrdu gore navedenog, niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Magglingenu/Macolinu 18. rujna 2014. na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku, koji se pohranjuje u arhivu Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dužan je dostaviti ovjerene prijepise svakoj državi članici Vijeća Europe, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije ili imaju status promatrača u Vijeću Europe, Europskoj uniji i svakoj državi pozvanoj da potpiše ovu Konvenciju.